

50

ADRIANA V RESETU

„Do tří let jsem byla šťastná,“ zauvažovala Adriana Sklenaříková alias ex Karembeu. „Pak se objevil otec, který mě úplně zničil.“ Jedna z nejúspěšnějších supermodelek vzešlých z československé líhne neměla tak docela růžový start. Jenže naštěstí pro ni i světový módní lunapark má dlouhé nohy, bystrou talentovanou mysl a odolnou psychiku. Svou životní jízdu tak prozatím odřídila ve velkém stylu a po posledním rozchodu objevila novou trasu. „Těžko jsem chápala přátelství. Nedokázala jsem si představit, že by mě mohli mít rádi. Najednou můžu mít na věci názor, můžu mluvit o věcech, o kterých bych dřív mlčela. A můžu se odvažovat. Protože chci. A to je pro mě svoboda. Vedu teď upřímný život – a poprvé taky skutečný.“ To chce gratulaci, ne?

Kšiltovka, Oakley; brýle, Prada; bunda, Evan Lure

Meat Factory a pivo, limo, párek, možná dokonce v rohlíku. Nik Tenda jsme fotili ve smíchovském centru veškeré neobvyklosti světa. Takže nikoho nemohlo překvapit, že kolem pobíhal megapotkan s podivně prodlouženým ocasem. Nevíme, jestli vylezl jen tak z kanálu, nebo patřil k místnímu inventáři. Nechybí někomu?

64

FANTASTICKÉ HADROLETY

Tři kola, pár půvabně zohýbaných trubek, koženková plachta a třístapadesátka z motorky – v té nejsilnější verzi. Oficiálně velorex. Jinak hadraplán. Prchající stan. Husí stehno. Splašené trubky a pár dalších přezdívek. V některých vrní sympatie, v jiných drnčí posměšný tón, ale to je celkem fuk. Výstředním historickým strojům, jako je tahle legendární trikolka, dávají význam hlavně jejich majitelé. A velorex muzikanta a výtvarníka Mikoláše Růžičky má poněkud jiný osud než poskakovat po hrbolatých cestách: „Pro mě to byl umělecký objekt. Artefakt. Socha. Fascinovalo mě, jak je vyrobený. Jak vypadá. Ten tvar. Fascinovalo mě, že někdo udělal trikolku z koženky, co vypadá jako brouk z nějakého vesmírného filmu.“ A až zjistíte, co v něm Mikoláš vozí... To tady prostě ještě nebylo.

78

RODINA ZA MILION+

Díminik Citta aka Nik Tendo rozjímá o svém životě, vydavatelství Milion+ a situaci v současném rapu. Což je trojjedině totéž. „Pořád fungujeme jako firma od devíti do čtyř odpoledne. Kluci normálně makají v kanclu, holky makají na e-shopu a nic neřešíme externě,“ uvažuje o své byznysově-rapové rodině kolem Yzomandiase. A pokud někdo z vás plánuje kariéru v rapu, Nik Tendo by měl pár komentářů k sítím a směřování současného rapu k mainstreamu stravitelnému pro všechny. Konec undergroundu, ať žije tanec. Už to tak vypadá. Nik ovšem může být v pohodě. Prošlapal si svou stopu na správném kopci a dnes už jen potřebuje, aby se z bezbřehé svobody nezbláznil. Trénink thajského boxu od devíti ráno? Třeba tak. Protože když je plachta pevně uchycená, neurve se a táhne celý koráb k novému horizontu. A největší překážka v kariéře? „Nebýt idiot.“ Čtěme a zamysleme se, přátelé.

104

PATRIK ŠIK, HRDINA STÍNU

Muž bez skandálů, bez výstředních tužeb a snah o zviditelnění na místech, kde to není třeba. Patrik Schick, fotbalová hvězda, které by vše výše zmíněné bez problému prošlo. Jenže tenhle v podstatě konzervativní chlápek se dvěma dětmi a manželkou Hankou, s níž chodí od střední školy, to vidí jinak: „Nepotřebuju ukazovat, co všechno dělám na tréninku. Nepotřebuju se ukazovat na dovolené. Rád dělám vše ve stínu. Je mi to sympatičtější, patří to ke mně.“ Což ale neznamená, že by se ve fotbale držel kdesi v pozadí. Koneckoncu, jako útočník má přední linie v popisu práce. V soukromí si ale sportovní ikona s vizáží modela drží klasické domácí rituály. Pro divokou dobu hamletovsky vymknutou z kloubů docela dobrý herní plán, ne?

Znovuobjevený Banksy. Co takhle nemovitost s originální nástěnnou malbou od Banksyho? Do dražby se chystá budova v Bristolu, na níž je jeden z raných otisků pouličního fantoma. Malbu s názvem *Mild Mild West* Banksy vytvořil v roce 1999. Prázdnou budovu v roce 2000 další majitel poprvé koupil za celkem skromných 71 000 dolarů. Dnes se v ní nacházejí čtyři ložnice a holičství v přízemí. Což není zas taková hitparáda, ale mít na baráku graffiti zrovna od Banksyho – to nedostanete v každé vesnici. Odhady pro chystanou aukci budovy levitují kolem milionu dolarů a s následující anotací: „Domácí bristolský anonymní graffiti umělec Banksy je známý po celém světě svým satirickým, proti establishmentu zaměřeným a myšlenkově podnětným pouličním uměním. Zájemci ať si udělají vlastní průzkum.“ Inspirace pro vás: oslovit některého začínajícího sprejera a nabídnout mu zeď chalupy. Potomci by mohli mít radost.



Mluvící ucho

Svět je čím dál nejednoznačnější veličina: některé uši podněty přijímají a jiné mohou tytéž vysílat. Šílenství? Milá surrealistická hříčka? Kawsově figurce se zabudovanými reproduktory to je samozřejmě fuk. Existuje jen proto, aby tenhle bluetooth reproduktor měl tvar přitažlivý pro milovníky postmoderny i sběratele. Což ale neznamená, že by do svého vnitřního hlasu vůbec nezasahoval: Různé součásti reproduktoru BE@RBRICK mají své úkoly. Levou tlapou regulujete hlasitost, zatímco otáčením pravé přecházíte mezi skladbami. Všechny reproduktory ozvláštňuje vícesměrový zvuk pomocí technologie QUAD'360™, již společnost Rinaro vyvinula výhradně pro tyto panduláky. Co si pustíme?

Esquire citát N° 052

„Nebýt idiot.“

Rapper **Nik Tendo** o základním předpokladu úspěšné kariéry. (66 otázek Ludka Staňka, str. 78)



18

ROMEO, JULIE A KREV

Jemu při surfování na Oahu ukousl nohu žralok tygří s čumákem jako šmirglpapír. Ona málem přišla o nohy při teroristickém útoku během bostonského maratonu. Příběh Colina Cooka a Sydney Corcoran se musel prosmýkat slušnou sbírkou peripetii, ale když se nakonec ocitli v jedné místnosti, vzniklo pouto. Živené přestálým traumatem z podobné líně a zrychlenou zralostí vykoupenou krví. Jak vidíte, Colin s novou protézou obohacenou vlastními nápady dál krotí prkno a Sydney mu fandí ze běhu. Prostě – láska. Pro další odlesky velkolepých příběhů dějin dosurfujte k rubrice Kultura. Něco tam určitě doutná.



22

PÁN BARETŮ

Francouzský herec Kevin Dias sbírá čepice, kšiltovky, barety a klobouky, hudbu ve sprše nechává na Alexe, sní o hereckém Oscarovi a nic z toho se nebojí říct nahlas. A když náhodou něco kiksne, může se inspirovat vlastní radou, kterou předává nástupnickým generacím: „Mám pětiletého syna, takže mu neustále říkám, aby se nenechal odradit tím, že se mu něco nepodaří hned napoprvé.“ Koneckonců, když je člověku pět i 33, ještě obvykle pár let zbývá.

36

ČERSTVÉ POMODORO

Něco chladného, něco horkého a všechno docela jednoduché. Fanoušci italské kuchyně už možná tuší, ostatním musíme doporučit: rigatoni alla checca. Nevařená čerstvá rajčata, sýr, bazalka, těstoviny, v našem případě rigatoni neboli potrubí, do něhož lahodná rudá břečka ochotně nateče. A jaké z toho plyne poučení pro svět? Aby vám jídlo chutnalo, nemusíte strávit v kuchyni sto let s kilometrovým receptem. Prostě smíchejte, spolknete, nic neřešíte. Pohoda.

44

ČOKLSTORY

Společnost se může ubírat mnoha směry. Včetně morfování do ráje pro majitele psů a pekla pro všechny ostatní, jichž vlastně není až tak moc. Byla by z toho dobře nahořklá komedie s výjevem v parcích, kde už spolu lidé komunikují jen skrze smrduté chlupáče. Žurnální služba je prostě tentokrát trpce komická, protože ve druhé polovině se dozvíte, proč byste měli jít do kina zrovna na film *Anora*, přebývající v blahodárném stínu Zlaté palmy z Cannes. Psů tam moc není, ale nahořklé to je (asi) stejně jako granule. Dejte si.

128

NASVÍCENO

Nic proti krémům a pilulím, ale světlo opravdu léčí. Takže LED terapie je na pochodu a možná dorazí až k vám. Modré proti akné a mastnotě. Zelené řeší hyperpigmentaci, žluté zmírňuje zánět. A červené, magicky červené světlo z očí terminátora podporuje regeneraci buněk a produkci kolagenu, zatímco nejznámější infračervené zkracuje dobu hojení a celkově vás dostane do formy. Takže je možná čas vyměnit zářivku v kanclu za něco chytřejšího – a koupit si trochu jinou kšiltovku.

138

JAKO VĚŽ

Lidé mají různé výstřední záliby. Třeba v Katalánsku se scházejí, stoupají si na ramena v několika patrech, vzájemně se podporují a snaží se postavit ze svých těl architektonické šperky. V umění výstavby lidských věží se pořádají soutěže a obročním tarragonským zápolením „Concurs de Castells de Tarragona“ žijí desetitisíce diváků, o sportovcích nemluvě. Součástí staveb jsou i děti – samozřejmě v helmách a chráničích. Protože jako ve všech sportech, „co kdyby“ nikdy nespí.